

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. et Mgr. Bc. Petrem Jiříkem ve věci

žalobce: **Bc. J. P.**
bytem

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2023, č. j. MPSV-2023/73294-421/1

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Českých Budějovicích (dále jen „úřad práce“) rozhodnutím ze dne 3. 3. 2023, č. j. CBA-1258/2023-2 (dále jako „prvostupňové rozhodnutí“), vyřadil žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání dle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

(dále jen „zákon o zaměstnanosti“), neboť se žalobce nedostavil ve stanoveném termínu dne 12. 1. 2023 v 9:00 hod. na pobočku úřadu práce. Odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 5. 2023, č. j. MPSV-2023/73294-421/1 (dále jako „napadené rozhodnutí“), zamítl a prvostupňové rozhodnutí úřadu práce potvrdil.

II. Shrnutí žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal dne 16. 7. 2023 žalobce včasnou žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“).
3. Žalobce úvodem vylicil, že je ve věku 53+ let, má trvale přiznaný invalidní důchod III. stupně (schopen výdělečné činnosti pouze za zcela mimořádných podmínek se zůstatkovou pracovní schopností 30 %) a má vícečetné chronické nemoci, tudíž je v pravidelné lékařské péči. Je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od 25. 6. 2021 a byl do programu pracovní rehabilitace zařazen za základě vlastní iniciativy.
4. Ve své omluvě uvedl, že se na pobočku úřadu práce ve stanoveném termínu schůzky nemohl dostavit ze zdravotních důvodů – byl v předmětné době paralyzován, současně doložil recept injekcí proti bolesti.
5. Žalobce předně namítl, že úřad práce jeho omluvu nepřijal a požadoval pouze lékařské potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti, přitom žalobce mohl dodat jen lékařský posudek od svého lékaře. Dle žalobce ho úřad práce uvedl do omylu, když byl soustavně udržován ve vědomí, že lze doložit pouze a jedině formulář „Potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti“, který doložit nemohl, neboť ho lze vystavit jen tři dny zpětně. Žalobce proto úřadu práce nepředložil žádné potvrzení od lékaře. Zdůraznil, že jeho jednání nelze posoudit jako „maření součinnosti“ dle § 31 zákona o zaměstnanosti, když v souladu s akčním plánem s úřadem práce vždy souvisle spolupracoval na své rehabilitaci.
6. Žalobce dále zdůraznil nesmyslnost předmětné schůzky a brojil proti podvodnému jednání úřadu práce. Uvedl, že pro něho zprostředkované zaměstnání na pracovní pozici „*pomocného dělníka ve výrobě u zaměstnavatele ASSET FIRST spol. s r.o., Kamenný Újezd*“, bylo nepřijatelné, když stanovená odpracovaná doba na 30 hodin pro něho představovala čtyřikrát větší zátěž, než byl schopen zvládnout. O této schůzce se navíc dozvěděl později. Jednání úřadu práce bylo zcela účelové, sloužící toliko k zamaskování zjevné zbytečnosti a naprosté formálnosti plánované schůzky.
7. Žalobce nesouhlasil ani s uloženým správním trestem, když v případě, kdy by měl být trestán, tak by mu měl být uložen trest mírnější – možnost být znovu zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání nikoliv po 6 měsících, ale po 3 měsících (odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 4 Ads 20/2008-58).
8. Žalobce nakonec namítl, že žalovaný překročil lhůtu pro vydání napadeného rozhodnutí.
9. Shrnul, že nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřuje v tom, že nebyly splněny zákonné podmínky pro jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Současně je dle jeho názoru uvedené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný rozhodoval na základě informací, které byly do spisu „podstrčeny“.
10. Z uvedených důvodů navrhl žalobce napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

11. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl ji pro její nedůvodnost zamítnout.
12. Na úvod vymezil, že zachoval lhůtu pro vydání napadeného rozhodnutí v souladu s § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jako „správní řád“).
13. Žalovaný předně uvedl, že žalobce nedoložil žádný objektivní doklad o tom, že se v době stanoveného termínu nemohl dostavit na úřad práce z důvodu jeho zdravotního stavu – dle jeho tvrzení trpěl omračujícími bolestmi a byl v kómatu. Žalobce pouze doložil recept na injekce, vystavený dne 17. 1. 2023, tj. pět dní po stanoveném termínu schůzky. Doloženým důvodem nemůže ani být jeho zdravotní situace – invalidita III. stupně a věk + 54 let, neboť žalobce vstoupil do evidence uchazečů a byl si vědom všech povinností, které musí plnit, příp. následků jejich neplnění. Nadto uvedl, že žalobce převzal „Základní poučení uchazeče o zaměstnání“, ve kterém byl mj. poučen o následcích nedostavení se na plánovaný termín schůzky a povinnosti příp. doložit vážný důvod jako omluvu, kterým může být i zdravotní důvod. Zdůraznil, že je odpovědností uchazeče, aby si stanovený termín zapamatoval nebo řádně poznamenal a je bez významu, že v daném případě úmyslem žalobce nebylo se stanovenému jednání vyhnout, neboť není na místě hodnotit, zda k maření součinnosti došlo úmyslně, omylem či nedopatřením. Žalobce nemohl být zproštěn v konkrétním případě účasti na plánované schůzce, když nebyl prokázán vážný důvod jeho nepřítomnosti. Na omluvu žalobce úřad práce navíc reagoval přípisem ze dne 27. 1. 2023, kterým byl výslovně vyzván k doložení „*potvrzení od lékaře o nemožnosti se dostavit na úřad práce ze zdravotních důvodů*“. Proto ani jeho námitka o uvedení ho v omyl ohledně požadované formy lékařského potvrzení není důvodná.
14. K nesmyslnosti předmětné schůzky žalovaný uvedl, že účelem vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání není jejich materiální zajištění, nýbrž nalezení vhodného zaměstnání v co nejkratším čase. Jestliže žalobce požádal úřad práce o zprostředkování zaměstnání, bylo povinností úřadu práce zprostředkovat mu volnou pracovní pozici, přitom nesporně k termínu schůzky byla na trhu volná pracovní pozice u zaměstnavatele ASSET FIRST spol. s.r.o., přitom tento zaměstnavatel nabízel práci pro uchazeče s III. stupněm invalidity a možnost zkrácených úvazků. Žalovaný dodal, že kdyby se žalobce na plánovanou schůzku dostavil, bylo by mu toto pracovní místo nabídnuto a na této schůzce by pak mohly být projednány další podmínky (např. hodinové vytížení, dojíždění atd.).
15. Nakonec žalovaný odkázal na příslušné právní předpisy s tím, že tyto mu nedávají možnost zvážení možnosti délky správního trestu. K žalobcem citované judikatuře žalovaný uvedl, že se jedná o případ značně odlišný a neaplikovatelný na předmětnou věc.

IV. Právní hodnocení krajského soudu

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jako „s. ř. s.“).
17. Žaloba není důvodná.
18. Na prvním místě se krajský soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů; což by samo o sobě bylo důvodem pro zrušení uvedeného rozhodnutí. V otázce požadavků na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Povinnost odůvodnit rozhodnutí však z druhé strany nemůže být chápána tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení (srov. obdobně například nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3441/11). Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek a není proto vyloučeno, aby případné mezery odůvodnění tato rozhodnutí vzájemně zaplňovala (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).

19. Napadené rozhodnutí je v intencích výše uvedených závěrů přezkoumatelné, přičemž sám žalobce pochopil důvody svého vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, když s nimi polemizuje v obsáhlé žalobě. Není zřejmé, co má žalobce na mysli, popisuje-li, že žalovaný rozhodoval na základě informací, které byly do spisu podstrčeny. Zde lze pouze dodat, že správní spis je přehledný a je řádně veden. Krajský soud neshledal, že by napadené rozhodnutí trpělo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, když se správní orgány v předmětném řízení zabývaly všemi rozhodnými skutečnostmi pro vydání rozhodnutí.
20. Předmětem přezkumu napadeného rozhodnutí je posouzení, zda byly dány zákonné podmínky pro vyřazení žalobce z řízení z evidence uchazečů o zaměstnání, tj. zda žalobce mařil součinnost s úřadem práce, jestliže se ve stanovený termín nedostavil na úřad bez vážných důvodů.
21. Podle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti platí, že *uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže (...) maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31).*
22. Podle § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti *uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže se nedostaví na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [§ 5 písm. c)].“*
23. Podle § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti jsou takovými vážnými důvody i zdravotní důvody, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti (...) při zprostředkování zaměstnání.“; podle bodu 7 poté i jiné závažné osobní důvody, například etické, mravní či náboženské, nebo důvody hodné zvláštního zřetele.
24. Jak popsal Nejvyšší správní soud například ve svém rozsudku ze dne 26. 7. 2023, č. j. 7 Ads 276/2022-32, *„jak vyplývá již ze znění tohoto ustanovení – § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti upravuje specifický druh tzv. vážných důvodů spočívajících ve zdravotním stavu žadatele, který již sám o sobě brání plnění povinností uchazeče. Jedná se typicky o zdravotní indispozici, která fakticky vylučuje možnost, aby se uchazeč na úřad práce dostavil. Za tím účelem také zákon o zaměstnanosti vyžaduje lékařský posudek, v němž je kvalifikovaně na základě aktuálního zdravotního stavu uchazeče posouzeno, zda výkon zaměstnání nebo plnění povinnosti součinnosti s úřadem práce jsou možné. Současně musí jít o omezení dočasné, neboť dlouhodobá neschopnost plnit povinnost součinnosti s krajskou pobočkou Úřadu práce při zprostředkování zaměstnání je důvodem pro vyřazení osoby z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti.“* Zároveň nikoli každou lékařskou zprávu je možné považovat za lékařský posudek dokládající neschopnost uchazeče plnit povinnosti součinnosti s úřadem práce. *„Správní orgány přitom nejsou oprávněny nahrazovat odborné posouzení lékaře a samy z pouze lékařem konstatovaného zdravotního stavu usuzovat na schopnost osoby plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání.“*

25. Nejvyšší správní soud setrvale zdůrazňuje, že pro posuzování, zda došlo k maření součinnosti s úřadem práce, je třeba přihlížet ke konkrétním okolnostem případu, zohlednit povahu (intenzitu) porušení povinnosti a důvod takového porušení (např. zda k němu došlo úmyslně, z lhostejnosti, či v důsledku omluvitelného omylu; srov. rozsudek ze dne 30. 6. 2014, č. j. 4 Ads 124/2013-82, ze dne 3. 12. 2015, č. j. 7 Ads 268/2015-30, či ze dne 4. 4. 2019, č. j. 3 Ads 349/2017-28). S vedením v evidenci uchazečů o zaměstnání nejsou spojena pouze práva, ale i řada povinností, které jsou uchazeči o zaměstnání povinni plnit (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 3 Ads 33/2011-90, ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 Ads 182/2011-93, a ze dne 29. 10. 2009, č. j. 4 Ads 173/2008-144). K vyškrtnutí z evidence uchazečů o zaměstnání by mělo docházet pouze zřídka, a to tehdy, jsou-li zákonné podmínky k tomuto postupu splněny nade vší pochybnost (srov. rozsudek ze dne 11. 5. 2021, č. j. 1 Ads 52/2021-31).
26. Žalobce byl ode dne 25. 6. 2021 zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání. Současně byl seznámen s „Informacemi a pokyny pro uchazeče o zaměstnání“, ze kterých vychází povinnost v případě nedostavení se na sjednaný termín schůzky do 8 kalendářních dnů oznámit a doložit (prokázat) osobně nebo písemně vážný důvod, pro který se nemohl dostavit; v případě, že vážným důvodem je nemoc či ošetření u lékaře – nejpozději do 3 kalendářních dnů od vydání potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti. Žalobce dokládal již dříve úřadu práce potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti dne 9. 7. 2021, dále dne 12. 7. 2022 a dne 5. 8. 2022. Též dokládal dne 13. 7. 2021 omluvu z důvodu zdravotního vyšetření. Z kontaktního listu žalobce plyne, že se dne 12. 1. 2023 nedostavil na jednání, přitom na této schůzce mu mělo být zprostředkováno zaměstnání u „*zaměstnavatele ASSET FIRST s. r. o. (zkrácený úvazek) – pomocný dělník ve výrobě*“.
27. Žalobce zaslal až v návaznosti na oznámení zahájení řízení dne 25. 1. 2023 omluvu, ve které uvedl, že v předmětné době trpěl omračujícími bolestmi zad, které mu způsobila neopatrná manipulace s páteří během rehabilitace v Nemocnici České Budějovice. Teprve po několika dnech byl schopný se dostavit k lékaři a doložil recept injekcí ze dne 17. 1. 2023, které mu byly předepsány. Termín schůzky byl žalobci znám a tvrdí-li, že si jej nejspíše při své indispozici omylem smazal z kalendáře telefonu, na absenci řádné omluvy to nic nemění; termín návštěvy měl žalobce zapsán i v průkazu uchazeče o zaměstnání.
28. Úřad práce dne 27. 1. 2023 upozornil žalobce, že zaslání receptu je nedostačující a byl poučen o doložení „*do 5 dnů potvrzení od lékaře o nemožnosti dostavit se na úřad práce dne 12. 1. 2023 ze zdravotních důvodů*“. Na to navazuje další korespondence, ve které se žalobce postupu úřadu brání.
29. Z rozhodnutí, z obsahu správního spisu i žaloby samotné plyne, že žalobce nedoložil žádné potvrzení od lékaře – ať už v jakékoliv formě – osvědčující jeho zdravotní stav ke dni 12. 1. 2023, tj. ke dni, ve kterém tvrdí, že trpěl omračujícími bolestmi a byl v „kómatu“, paralyzován. Je nesporné, že žalobce trpí zdravotními problémy, čemuž svědčí i nikým nerozporovaná invalidita III. stupně, ta však není rovněž sama o sobě bez dalšího rozhodná. Existenci překážky dostavení se na schůzku žalobce nedoložil žádným způsobem bez ohledu na to, co mu mohlo být ze strany jednotlivých pracovníků správních orgánů sděleno. Svých povinností si byl žalobce dle obsahu správního spisu vědom.

30. Krajský soud dospěl ve shodě se správními orgány k závěru, že nebylo prokázáno, že by v den sjednané schůzky nastaly u žalobce závažné důvody, které mu znemožnily plnit povinnosti součinnosti s úřadem práce při zprostředkování zaměstnání. Není zde žádných podkladů, které by svědčily zdravotním problémům žalobce v intenzitě bránící mu v účasti ve schůzce, potažmo znemožňujícímu okamžitou omluvu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2020, č. j. 6 Ads 211/2020-33).
31. Žalobcovo hodnocení účelovosti sjednané schůzky není podstatné a jeho výtky k činnosti, efektivnosti apod. správních orgánů nejsou rozhodné. Stejně tak nejsou důležité ani výtky žalobce ve vztahu k tomu, jakým způsobem s ním měly správní orgány jednat s ohledem na jeho věk či zdravotní stav, a to tím spíše, že se jedná pouze o zcela obecné námitky (např. údajné porušení § 33 odst. 1 zákona o zaměstnanosti). V kontextu absence dostatečné omluvy, resp. neprokázání tvrzených důvodů omluvy, nepovažuje krajský soud za rozhodné, zda byla či nebyla na dané schůzce pro žalobce připravena jedinečná nabídka zaměstnání, naplňující veškerá jeho kritéria, kterou zmeškání schůzky zmařilo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2021, č. j. 1 Ads 52/2021-31).
32. Krajský soud se neztotožnil ani s námitkami žalobce, které se mají týkat uloženého trestu. Žalobci žádný trest uložen nebyl. Dle § 30 odst. 4 písm. b) zákona o zaměstnanosti platí, že *uchazeč o zaměstnání, který byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z některého z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. e) a v odstavci 2, může být na základě nové písemné žádosti do evidence uchazečů o zaměstnání znovu zařazen nejdříve po uplynutí doby 6 měsíců ode dne vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání.* Žalobce byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu dle odst. 2 písm. f) a z tohoto důvodu může být na základě nové písemné žádosti zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání nejdříve po uplynutí 6 měsíců [nikoli po uplynutí 3 měsíců dle písm. a) téhož ustanovení].
33. Ani námitka překročení lhůty pro vydání napadeného rozhodnutí není důvodná, neboť jakkoli je překročení lhůty pro vydání správního rozhodnutí (§ 71 správního řádu) nežádoucí, nezákonnost vydaného rozhodnutí nezpůsobuje, jedná se o lhůtu pořádkovou (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2011, č. j. 9 A 128/2010-33). Z tohoto důvodu se krajský soud tím, zda byly lhůty k vydání rozhodnutí dodrženy či nikoli více nezabýval.
34. Žalobce označil v podané žalobě řadu listin jako důkaz. Tyto listiny jsou převážně součástí správního spisu a soud z nich bez dalšího vycházel. Předložené torzo posudku o invaliditě žalobce není pro zjištění skutkového stavu rozhodné, když ani invalidita žalobce není nikým zpochybňována. Listiny týkající se nečinnosti správních orgánů jsou pro zjištění skutkového stavu z výše uvedených důvodů rovněž nadbytečné.

V. Závěr a náklady řízení

35. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Českých Budějovicích 24. listopadu 2023

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jiřík v. r.
samosoudce